

★ met schaar

Enkele citaten uit brieven van een onzer correspondenten uit het Noorden:

'In samenwerking met de mannenvereniging organiseerden we een propaganda-avond voor de V.U. in ons landelijk dorpje. Het spreekt vanzelf, dat alles in het werk gesteld werd zoveel mogelijk bezoekers te krijgen. Het deed ons goed ook van de Hervormde predikant de verzekering te ontvangen, dat daar vanaf de kansel de vergadering zou worden aangekondigd. Een prachtige avond. De V.U. in het middelpunt. Dankbaarheid jegens God den Heere voor de rijke zegeningen ons geschonken, maar ook reden tot vernieuwde activiteit, er moet wat gebeuren, immers de Medische faculteit is er!'

Enkele weken later volgt een lange lijst van nieuw ingeschreven en verhoogde contributies, met aan het slot de verzuchting 'k Zou heel mijn persoon willen geven voor dit mooie werk'.

★ lijmpot

Zo kan het ook

Een enthousiaste brief ontvingen we van den secretaris van het plaatselijk comité in Meppel, den heer Kerkhof. Er was dan ook reden voor.

'Vandaag werd mij de verrassende mededeling gedaan aldus onzen correspondent, dat op 24 December in de kerkcollecte een gift werd gevonden van f. 1000.— (duizend gulden). Het voor de Medische faculteit bestemde bedrag is heden per giro aan U overgemaakt'.

Inderdaad een blijde verrassing. Met bijzondere erkentelijkheid werd dit bedrag voor onze jongste faculteit geboekt.

Een totaal onbekende gever, ook voor ons. Zeer waarschijnlijk echter langs dezen weg te bereiken. Zeer hartelijk dank N.N.

★ en vulpen

Zijn er nog mogelijkheden?

Aan het Bureau krijgen we nog al eens te horen, dat in een bepaalde plaats voor de V.U. niets meer te doen is, enkele jaren geleden werd een actie gevoerd, of werden zo en zoveel busjes geplaatst. In Hemelum (om één van vele andere plaatsen te noemen) denkt het comité er anders over. Ook daar leken de mogelijkheden niet groot. De contributiestand was reeds vrij hoog.

'Nu het voor de Medische faculteit nodig is, zijn we als comité toch weer op stap gegaan, schrijft ons de correspondent. We kunnen U weer een lijst van nieuwe contribuanten en verhogingen aanbieden. Avond aan avond gaan we er op uit voor onze V.U.; het vraagt veel van onze vrije tijd, maar ons werk wordt rijkelijk door God gezegend.

Boekt U ze weer in op onze lijst?'

Goed voorgaan, doet

Mevrouw Boot-Hendriks uit Delft schrijft ons:

'Dezer dagen ontving ik een briefje van een heel jong meisje uit onze plaats, zij schrijft mij:

'Nu ik sedert kort zelf verdien, wil ik ook graag een V.U.-busje van U ontvangen'.

Als alle jonge meisjes met eigen verdiensten een busje vragen, is het ideaal van honderdduizend spaarsters Vrouwen V.U. Hulp heel gauw bereikt.

De V.U. en het liften

De heer C. B. van de Wal te Driebergen schrijft o.a.:

'V.U. en liften, wat heeft dat nu met elkaar te maken?

Meent ge dat? Dan hebt ge 't toch mis.

Ik heb in mijn auto een V.U. busje liggen voor de Medische faculteit. Wanneer ik langs de weg iemand zie die er fatsoenlijk uitziet en die 't verlangen kenbaar maakt mee te mogen rijden, dan voldoe ik aan dat verlangen. Waarom ook niet, naastenliefde is nooit verkeerd en ieder mens beschikt nu eenmaal niet over een auto.

Maar ik presenteer het busje en stel de voorwaarde er minstens een kwartje in te doen.

Waarom zouden vrienden van de V.U., die over een auto beschikken en gewoon zijn lifters mee te nemen, niet een busje in hun dashbordkastje leggen om 't bij voorkomen te presenteren? Men zal er dan lichter toe komen naastenliefde te betrachten en dient gelijktijdig het belang van de V.U. Duizend automobilisten, die gemiddeld tweemaal per week een lifter oppikken, brengen op z'n minst vijf en twintig duizend gulden in 't laadje'.

Een goede gedachte, die ook door enkele andere V.U. vrienden wordt toegepast. Wie volgt?

Dankbaarheid

Overgenomen uit een brief van een onzer correspondenten, die een kwitantie kreeg toegezonden, ter incassering bij iemand van wien hij geen bijdrage voor de V.U. verwachtte;

'Op mijn vraag, hoe hij contribuant van de V.U. was geworden — wat ik intussen zeer aangenaam vond, antwoordde deze heer, dat hij aan de V.U. zijn titel had gehaald. Aan die tijd bewaarde hij de aange naamste herinnering en wilde ook daarom de V.U. gaarne met zijn contributie steunen'.

De schrijver voegt hier aan toe; 'wellicht voor menig man uit onze eigen kring beschamend' en wij moeten hem in dit 'wellicht' — helaas — wel gelijk geven.

Met liefde geven

In 'Ons Kerkblad' Classis Arnhem schreef de heer Germans te Velp:

'Straks Christen-artsen te krijgen, aan onze eigen Universiteit opgeleid. Dit grote gebeuren moet de aandacht opnieuw bepalen bij de waarheid van het ongelooflijk grote bezit, dat we toch in onze V.U. hebben. De thans levende generatie moge dan ook met de oude garde, er opnieuw van doordrongen worden: we zien